

LINARDS
ROZENTĀLS

VISAM
IR NOZĪME

*Esejas par
garīgo izaugsmi*

*... cilvēkam būt
ir labi, un Dievs
ir ar ikvienu
no mums.*

*Kas ir mana dzīve,
uz kuriem tā virzās,
ko es ar to daru,
un kāda vēsts
tai ir?*

LINARDS ROZENTĀLS

LINARDS
ROZENTĀLS

**VISAM
IR NOZĪME**

*Esejas par
garīgo izaugsmi*

ZVAIGZNE

155 (035)
Ro 957

Linards Rozentāls
VISAM IR NOZĪME
Esejas par garīgo izaugsmi

Apgāda Zvaigzne ABC vadītāja VIJA KILBLOKA
Projekta vadītāja *Meldra Āboliņa*
Korektore *Jana Boikova*
Mākslinieciskais redaktors *Aigars Truhins*
Vāka un grāmatas dizaina autors *Aigars Truhins*

Apgāds Zvaigzne ABC, SIA, K. Valdemāra iela 6,
Rīga, LV-1010. Red. nr. R-402.
Jelgavas tipogrāfija

Šis ir ar autortiesībām aizsargāts darbs. Darba reproducēšana vai jebkāda cita neatļauta izmantošana ir autortiesību pārkāpums. Par autortiesību pārkāpšanu ir paredzēta atbildība Krimināllikuma 148. pantā. Saskaņā ar Autortiesību likuma 69.¹ pantu persona ir arī mantiski atbildīga par visiem zaudējumiem un morālo kaitējumu, kuru tā radījusi ar autortiesību pārkāpšanu.

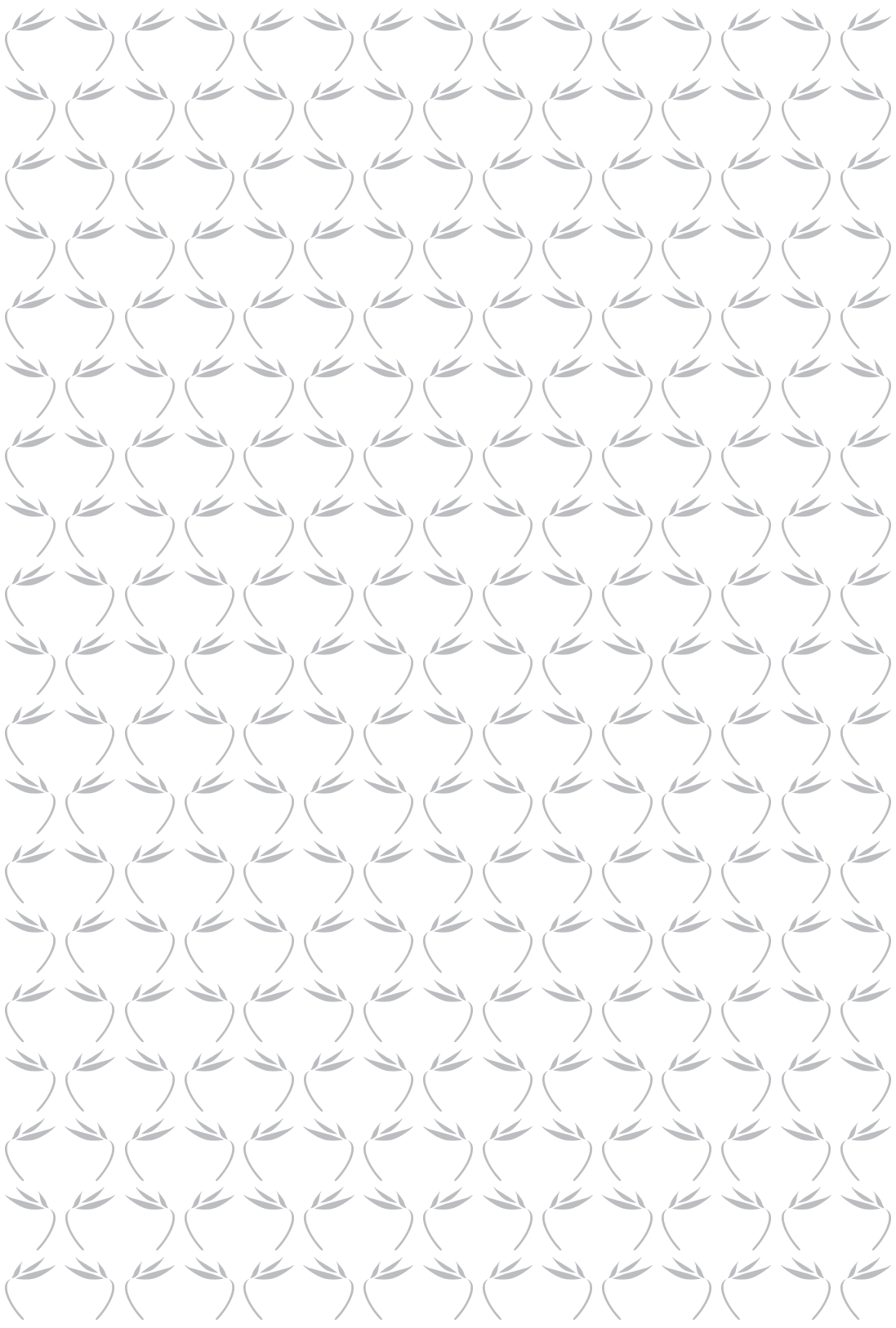
© Linards Rozentāls, 2018
© Izdevums, literārā apdare, mākslinieciskais noformējums,
Apgāds Zvaigzne ABC, 2018
ISBN 978-9934-0-8043-2

SATURS

I daļa. SVĒTKI DVĒSELEI UN GARAM.....	9
Advents	11
Marija	11
Sākums	16
Tumsa	21
Mēs esam	24
Ziemassvētki	29
Ciešās saitēs satītais	29
Alternatīvais Ziemassvētku stāsts.....	38
Ādams un Jēzus	45
Komats	50
Patiesās gudrības ķēniņi.....	56
Epifānijas laiks	61
Epifānija	61
Pelnu diena.....	68
Pelni.....	68
Pūpolsvētdiena.....	71
Lielā Piektdiena	77
Kad pasaule ir apstājusies	85
Jēzus dzīves beigas	91
Nāve dzīves vidū.....	96
Liieldienas.....	104
Skumjais Liieldienu rīts.....	104
Kas ir augšāmcelšanās?	111
Akmens augšāmcelšanās	117
Pamanīt taurenī.....	122
Salīkušais drošminieks	128

Ticīgais Toms.....	134
Lielā sakustēšanās.....	141
Lieldienu radošā krīze.....	149
Debesbraukšanas diena.....	157
Skatieties uz zemi!.....	157
Krīze, kas dziedina.....	162
Vasaršvētki	167
Tikai tādām Garam būs būt!	167
Nolaisties.....	173
Stikla altāris.....	175
Trīsvienības svētki.....	180
Trīsvienības sapnis.....	180
Kas mirst Vasarsvētkos?.....	186
Valsts svētkos.....	190
Savas valsts vecāki.....	190
II daļa. ESEJAS PAR ŠO UN TO	199
Dzimšanas diena.....	201
Numur viens	201
Numur divi.....	203
Numur trīs.....	205
Numur četri	207
Esejas par Jēzus līdzībām.....	209
Bagātnieks un Lācars.....	209
Līdzība par gaismu.....	217
Nozagtā Dieva valstība.....	223
Kā no mantas rodas draudzība.....	233
Kā uzvarēt bailes?.....	241
Nestāvēt ar ļaunumu preti ļaunumam	249
Par ko?.....	256
Nepatikamā līdzība.....	263
Esejas par Jēzus brīnumiem.....	271
Celies taču vienreiz augšā!.....	271

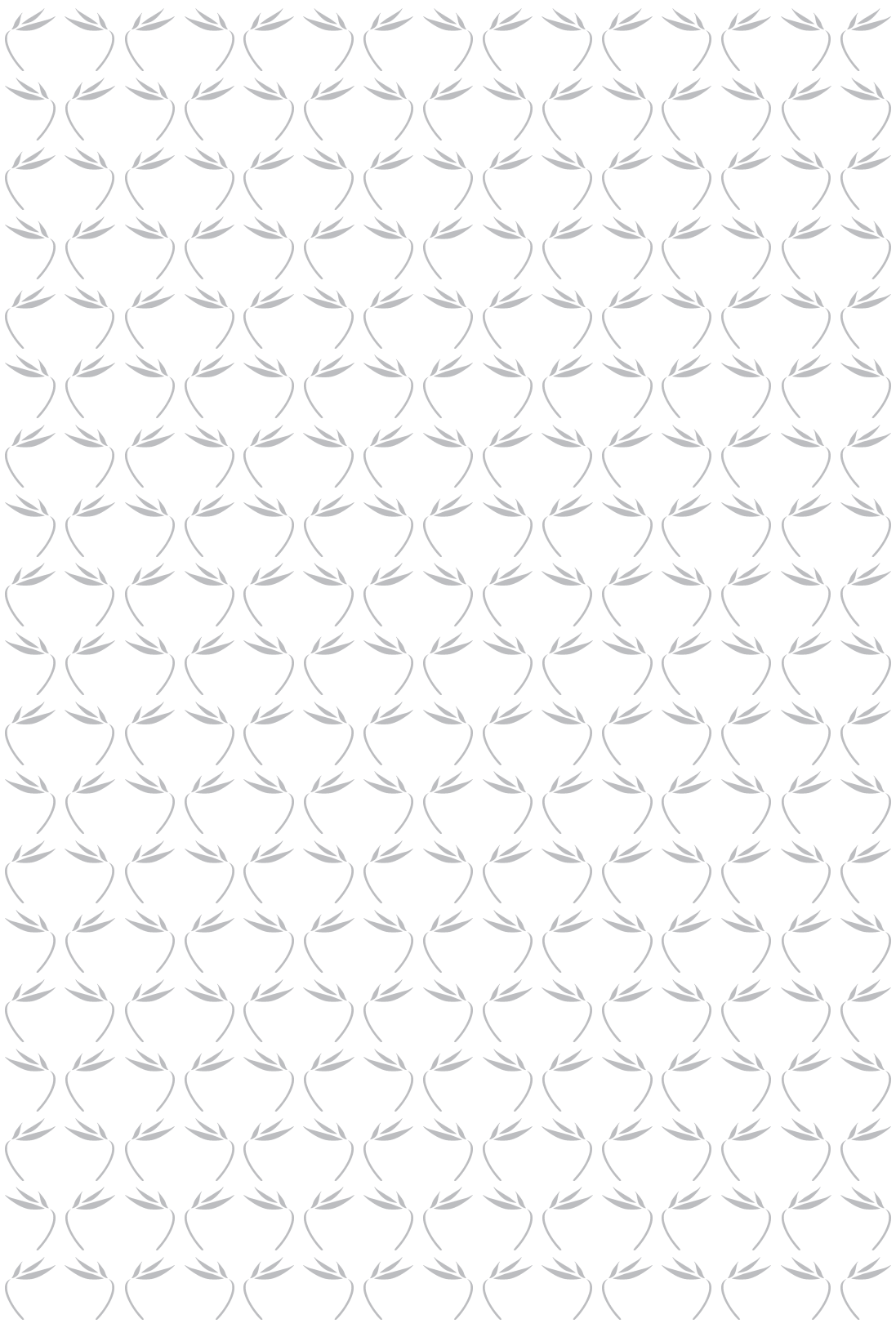
Par to, kādi mēs varam būt.....	276
Guļošais Jēzus	281
Es gribu redzēt!.....	286
Kristus satvērienā.....	292
Ar meitu apsēstā māte	298
Esejas par savādiem gadījumiem ar Jēzu	303
Jēzus nokļūst tuksnesī.....	303
Dzīves vidus krīze	309
Jēzus, velni un sistēmas.....	314
Vai Jēzum nepatīk bagātie?.....	321
Jēzus sadusmojas.....	327
Pēteris rūpējas par Jēzu.....	332
Daži Jēzus izteikumi	339
Mielasts lodziņa vietā.....	339
Es esmu ceļš	347
Baznīcai nepieciešams remonts	353
Visādi stāsti	358
Mans Bībeles stāsts.....	358
Kas mēs īsti esam?	366
Neizsakāms un nenoklusējams.....	372
Vai Jēzum bija vēderiņš?	378
Pašnāvība	384
Reformācija, kas mūs gaida.....	388
Kas rakstīts Bībeles sākumā?.....	393
Ticība cilvēkam.....	393
Bābeles torņa totalitārais režīms.....	399
Ar ko viss sākās?.....	407
Zvaigžņu bērnu vecākiem.....	414
Klusais skaņdarbs.....	414
Visam ir nozīme	419
Piepildīta dzīve	424
Grāmatas, kas iedvesmoja	429

I DAĻA

SVĒTKI DVĒSELEI
UN GARAM

MARIJA

Tad Marija sacīja:

*“Redzi, es esmu Kunga kalpone,
lai notiek ar mani pēc tava vārda.”*

(Lūkas evaņģēlijs 1:38)

Laikā pirms Ziemassvētkiem mēs skatāmies uz to, kā sākās Jēzus. Šie stāsti atrodas Jaunās Derības, evaņģēliju sākumā. Taču evaņģēliji nav Jēzus dzīvesstāsts, biogrāfija. Tie stāsta par to, ko Jēzus dzīve nozīmē un ko tā var nozīmēt mums. Tāpēc evaņģēliju autori savu rakstīšanu nesāka ar Jēzus piedzimšanu. Viņi sāka ar Jēzus dzīvi, ar to dzīvi, kurā paši bija piedalījušies un kuru bija pieredzējuši, ar to, kura viņus pašus bija aizgrābusi, iekustinājusi, pārvērtusi. Un pēc tam, jā, varbūt pašās beigās, uzrakstīja par to, kā viss sākās. Jo tikai tad, kad esam bijuši pietiekami dziļi dzīvē, mēs varam daudz labāk aptvert, kā tā sākās un ko tās sākums mums vēstī. Stāsti par sākumu rodas pēc tam – un visu paskaidro, kļūst līdzīgi skaņdarbam, kļūst par mūža darba kopsavilkumu, esenci, būtību.

Priekšstats par to, ka nozīmīgu, Dievam ļoti svarīgu cilvēku piedzimšana notiek brīnumainā, neparastā veidā, iesaistoties Dievam pašam vai Viņa sūtņiem, eņģeļiem, tolaik nebija nekas neparasts. Toreiz tas bija tikpat pazīstams un saprotams kā šodien mūsu zināšanas par to, kā rodas bērni. Kā rodas bērni?

Kā rodas īpašs cilvēks, Dievam svarīgs cilvēks? Tas bija skaidrs tālaika cilvēkiem. Starp citu, gan vienu, gan otru ir ļoti grūti paskaidrot detalizēti. Un, ja jūs vēlētos šīs abas lietas izskaidrot bērniem, tad varbūt jums labāk veiktos ar to seno stāstu par ieņemšanu no Svētā Gara un piedzimšanu no Jaunavas Marijas. Gan bērniem tas būtu saprotamāks, gan jums vieglāk pastāstīt. Vai ne?

Tradicionālajai kristietībai, iespējams, nav patikami, ka cilvēki nespēj kā pašsaprotamu lietu pieņemt, ka Jēzus ir "ieņemts no Svētā Gara un piedzimis Jaunavai". Tas tiešām nav patikami, ka atziņas, kas gadsimtiem ilgi uztvertas kā pašsaprotamas, piepeši tādas vairs nav. Tas rada lielu satraukumu. Tas liek skaidrot un arī konfrontēties ar savu nespēju paskaidrot. Tomēr mums ir jāapzinās, ka pat vēl līdz salīdzinoši nesenai, dažus simtus gadu vecai pagātnei pirmsapgaismības cilvēks pašsaprotami uzskatīja, ka viss, kas Bibelē teikts, tieši tā arī ir noticis. Piedzimšana no Jaunavas ir vēsturisks notikums un nepārvērtējams ticības pamats.

Šodien daudzi cilvēki vairs tā neuzskata. Bet nevis tāpēc, ka viņi būtu kļuvuši neticīgāki vai necienītu Baznīcu un tās tradīcijas. Galvenais iemesls slēpjas tajā, par ko raksta teoloģe Doroteja Zelle, – pēc vardarbības, kas piedzīvota 20. gadsimtā, pēc tā, ko cilvēki, ideoloģijas un nācījas spēj nodarīt cita citai, līdzšinējais priekšstats par Dievu – būtņi, kura iejaucas šīs pasaules norisēs un, kur vajag, spēj darīt brīnumu lietas, – ir beidzies. Ja jau kāds varēja bioloģiski un medicīniski piedzimt jaunavai, kāpēc tad citiem bija jāmirst gāzes kamerās, kāpēc neviens eņģelis gāzi nenogriezta un ļaundarus plūdos nenoslīcināja? Šāds Dieva tēls vairs nespēj daudz palīdzēt, nespēj dot cerību, nespēj dziedināt un atbrīvot. Tagad esam

spiesti iedziļināties, iet dziļāk par bioloģisko, medicīnisko, nekritiski neticēt nepārbaudītiem faktiem, bet pētīt, noskaidrot. Daudziem tas var šķist apgrūtināši un pat kaitinoši.

Tomēr kāda būtu alternatīva šīm šaubām, šai kritiskai pieejai un metodei? Alternatīva būtu nevis ticīgāka pasaule, bet gan nedomājošāka un vienveidīgāka pasaule. Alternatīva būtu pasaule, kurā lielākā daļa lietu ir nejautājamas, neapšaubāmas, negrozāmas, nemaināmas. Pasaule, kurā ir brīv jautāt, apšaubīt, domāt, pārbaudīt, meklēt, alternatīvo mītu pasaule, no kuras mēs jau sen esam izgājuši. Un tie, kas ilgojas pēc šādas pasaules, nesaprot, ko runā. Un tie, kas ilgojas pēc šādas pasaules Baznīcā, nesaprot dubulti.

Baznīcai sevī ir jānes ilgas nevis pēc pagātnes, bet pēc nākotnes. Ne velti katoļi saka: Baznīca ir māte. Jo laba māte ilgojas, nevis lai tās bērns vienmēr būtu bērns un kļūtu vēl mazāks, bet lai bērns izaugtu par pieaugušu, domājošu, patstāvīgu cilvēku. Ne velti Marija, pati vēl gandrīz vai bērns, saka "jā" nezināmai nākotnei, apsolījumam. Baznīcai ir jādzīvo nevis ilgās pēc tā, par ko viss reiz bija skaidrs, bet pēc tā, par ko nekas vēl nav līdz galam skaidrs.

Dievs neiejaucas šajā pasaulē no ārpuses. Viņš dod spēku, ticību, drosmi cilvēkiem tajā darboties no iekšpuses. Un ieņemšana no Svētā Gara un piedzimšana no Jaunavas ir kā reiz tā metafora un izteiksmes veids, kas to apliecina skaidrāk par skaidru. Dievs dzimst no cilvēka, no iekšpuses. Nevis no kāda ticības un dzīves pieredzes bagāta, gandrīz vai par svēto kanonizēta, nevis no kāda ciņās norūdīta, dzīvē kaut ko sasnieguša, nevis no kāda ar labiem gēniem un dižciltīgu izcelsmi, bet gan no gandrīz vai bērna, pusaudzes, meitenes padsmītnieces, Marijas. Tā būs viņa, caur ko pasaulē ienāks